

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Свиленград, 01.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Живка Д. П.а

при участието на секретаря Ренета Н. Иванова
като разгледа докладваното от Живка Д. П.а Гражданско дело №
20225620100836 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-
процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.72, ал.4 от Закона за Министерството на
вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба от Б. Л. Л., с ЕГН: *****, срещу Заповед за
задържане на лице с рег.№ 3513з-242/ 29.11.2022г., издадена от полицейски
орган при РУ на МВР – гр. Свиленград – Г. Т. Б., на длъжност мл. инспектор
при РУ на МВР – гр. Свиленград.

В жалбата се твърди, че Заповедта е незаконосъобразна, неправилна,
издадена при нарушение на съдопроизводствените правила и в нарушение на
материалния закон, неизпълняваща изискванията за минимално изискуемо
съдържание на един административен акт и непреследваща целите на закона,
а целяща неговото заобикаляне. Посочено е, че жалбата е бланкетна, че в нея
липсват мотиви и изложение на фактическа обстановка. Поради това
жалбоподателят моли същата да бъде отменена и да му бъдат присъдени
разноски по делото.

След преценка на събраните по делото доказателства и като извърши
служебна проверка за законосъобразност по реда чл.168, ал.1, вр.чл.146 от
АПК, Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената Заповед за задържане на лице с рег. № 3513з-242/
29.11.2022 година, издадена от Г. Т. Б. на длъжност инспектор при РУ на
МВР – гр.Свиленград, на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, е наредено
задържането на жалбоподателя Б. Л. Л. за срок до 24 часа в помещение за
временно задържане на Патрулна база – Капитан Андреево, във връзка с
данни за извършено престъпление по чл.270 от НК, за което е образувано

Бързо производство (БП) № 502/2022 година по описа на РУ на МВР – гр.Свиленград. Задържането е извършено в 16,45 часа на 29.11.2022 година, а задържаният е освободен в 16,15 часа на 30.11.2022 година. При задържането, с подписа си Г. Т. Б. е удостоверил, че се е запознал с правата си по чл.72, ал.1, т. 1 – 4, чл.72, ал.3, ал.4, ал.5 и ал.6 и чл.73 от ЗМВР.

Видно от материалите, съдържащи се в изпратената от административния орган преписка по издаване на заповедта /приложени в оригинал на задната корица на делото/, и от постъпилите като заверени преписи материали по БП № 502/2022 година по описа на РУ на МВР – гр.Свиленград, при задържането БП е започнало при условията на чл.356, ал.2 от НПК, по повод съобщение за извършено престъпление (чл.208, т.1 НПК), за това, че на 29.11.2022г., в гр. Свиленград, лицето Б. Л. Л., с ЕГН: *****, противозаконно пречил на органи на властта – инспектор Г. Т. Б., инспектор Евгени Йовчев Дрънгов и Иван Динков Петков, и тримата служители в сектор „Криминална полиция“ при РУ на МВР – гр.Свиленград да изпълнят задълженията си, като не спрял на подадения от тях звуков и светлинен сигнал за спиране на МПС – лек автомобил марка „Мерцедес“, с рег. № ЕН 4634 КХ, продължил движението си, извършил маневри, застрашаващи живота на останалите участници в движението и се укрил от полицейските служители – престъпление по чл.270, ал.1 от НК. БП е започнало с първото действие по разследването – разпит на свидетел – очевидец. Видно от материалите в БП, на 29.11.2022г. в РУ на МВР – гр. Свиленград са постъпили оперативни данни за това, че лицето Б. Л. Л., с ЕГН: *****, управлява лек автомобил марка „Мерцедес“, с рег. № ЕН 4634 КХ, след употреба на НУВ и с отнето Свидетелство за управление на МПС. Във връзка с това е била създадена организация и сформиран екип, с цел установяване местонахождението на лицето и управляваното от него МПС, задържане на лицето, документиране и доказване на извършвана от него престъпна дейност. В около 14,20 часа на 29.11.2022г. автомобилът е бил установен паркиран на паркинга на магазин „Жанет“ в гр. Свиленград. Наблюдавайки процесния автомобил полицейските органи са установили, че в около 14,30 часа от магазина е излязъл Б. Л. Л., качил се е на автомобила, потеглил е с него и се е включил в посока на движението по ул. „Сан Стефано“. От служебния полицейски автомобил са били подадени на водача на посоченото МПС звуков и светлинен сигнал, за да отбие и да спре автомобила за извършване на проверка. Водачът не се е подчинил, а напротив, ускорил е скоростта на автомобила и се насочил в посока ул. „Д-р Страшимир Дочков“. Бил е последван от полицейския автомобил, като при гонката Б. Л. Л. е извършвал опасни маневри по пътното платно, застрашавайки живота и здравето на другите участници в движението. След продължително преследване на автомобила „Мерцедес“, водачът е успял да избяга. Последвали са оперативно-издирвателни мероприятия, в резултат на които същият е бил установен. При проведената беседа Б. Л. Л. категорично е заявил, че не той, а най-вероятно баща му е управлявал автомобила „Мерцедес“.

Видно от извършената справка от деловодната програма на Районен съд

– Свиленград, по Бързото производство е било повдигнато обвинение на жалбоподателя и е било образувано НОХД № 832/2022г. по описа на Районен съд – Свиленград, приключило с Присъда № 4 от 19.01.2023г., с която Съдът „ПРИЗНАВА подсъдимия Б. Л. Л., с ЕГН: *****, роден на ***** година в град Свиленград, област Хасково, българин, български гражданин, с постоянен и настоящ адрес в град *****, неженен, със средно образование, осъждан, безработен, ЗА ВИНОВЕН в това, че На 29.11.2022г. в гр.Свиленград, обл.Хасково, противозаконно пречил на органи на властта – инспектор Г. Т. Б. на длъжност разузнавач VI степен в група „Противодействие на криминалната престъпност“ на сектор „Криминална полиция,, към РУ - Свиленград при ОДМВР - Хасково, инспектор Иван Динков Петков на длъжност разузнавач VI степен в група „Противодействие на криминалната престъпност“ на сектор „Криминална полиция,, към РУ - Свиленград при ОДМВР - Хасково и инспектор Евгени Йовчев Дрънгов на длъжност ВПД началник на група „Противодействие на криминалната престъпност“ на сектор „Криминална полиция,, към РУ - Свиленград при ОДМВР - Хасково, да изпълнят задълженията си по чл.70, ал.1, т.1 от ЗМвР: „Полицейските органи могат да извършват проверки за установяване самоличността на лице : 1. За което има данни, че извършило престъпление или друго нарушение на обществения ред.“, като не се подчинил на издадените разпореждания със звуков и светлинен сигнал на органа на властта да спре и осуетил извършването на проверката от полицейските органи, чрез активно бягство с лек автомобил марка „Мерцедес“ с рег.№ ЕН 4634 КХ - престъпление по чл.270, ал.1 от НК, поради което и на основание чл.270, ал.1 от НК, вр. с чл.54, ал.1 от НК го ОСЪЖДА на наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ за срок от 6 /шест/ месеца. ПОСТАНОВЯВА на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС така наложеното наказание “Лишаване от свобода” в размер на 6 /шест/ месеца, да бъде изтърпяно при първоначален “ОБЩ” режим. ПРИСПАДА на основание чл. 59, ал. 2 вр с ал.1 от НК времето, през което подсъдимият Б. Л. Л. с ЕГН *****, със снета по делото самоличност е бил задържан със Заповед за задържане по ЗМвР за срок от 24 часа,считано от 29.11.2022г., като един ден задържане под стража се зачита за един ден лишаване от свобода.“.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна Съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена от надлежна страна, внесена е длъжимата държавна такса, срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – полицейски орган, по смисъла на чл.57, ал.1 от ЗМвР. Компетентността му да издава Заповеди от вида на оспорената в настоящото производство произтича пряко от разпоредбата на чл.72 от ЗМвР, съгласно която полицейските органи могат да задържат лице, като от т.1 до т.7 на същата разпоредба изчерпателно са посочени хипотезите, при които това е допустимо. При издаването на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от издателя, които да са от

категорията на съществени.

Заповедта за задържане на лице по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР по съществото е Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ), като същата следва да има минимално съдържание, предписано в чл.74, ал.2 от ЗМВР, което в случая е налице. По отношение на тази Заповед са неприложими изискванията на чл.59, ал.2 от АПК за съдържание на административния акт, тъй като следва да се спазват изискванията на специалния закон - ЗМВР. Заповедта съдържа необходимите реквизити, посочени в правната норма на чл.74, ал.2 ЗМВР – посочени са името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал Заповедта, данни, индивидуализиращи задържаното лице, датата и часът на задържането, ограничаването на правата на лицето по чл.73 от ЗМВР, правото му на преводач, в случай че не владее български език, както и е посочено, че Заповедта за задържането може да се обжалва пред Съда. В Заповедта е посочено и правното основание за постановяването задържане, както и фактическите обстоятелства, предпоставили задържането – БП № 502/2022 година по описа на РУ - Свиленград за извършено престъпление по чл.270 от НК.

Според Съда оспорената Заповед е издадена и в съответствие с материалния закон. Разпоредбата на чл.72 от ЗМВР регламентира правомощието на полицейските органи да задържат в специални помещения за срок от 24 часа лицата, по отношение на които са налице обстоятелствата, посочени в чл.72, ал.1, т.1 - 7 от ЗМВР. От посоченото в оспорената Заповед и от събраните по делото доказателства е видно, че в случая задържането на жалбоподателя Л. е било извършено във връзка с наличие на данни за извършено от него престъпление: "във връзка с образувано БП № 502/29.11.2022г. по описа на РУ-Свиленград за извършено престъпление по чл.270, ал.1 от НК - който пречи на орган на властта да изпълни задълженията си по служба". Затова, съдът намира, че в процесния случай са налице фактическите обстоятелства, съответстващи на приложимия материален закон - чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, като в оспорената Заповед са посочени както правните, така и фактическите основания за задържането по смисъла на чл.74, ал.2, т.2 от ЗМВР, като по отношение на фактическите основания се препраща към БП № 502/2022 година по описа на РУ - Свиленград.

Задържането под стража на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа, представлява принудителна административна мярка (ПАМ), по смисъла на чл.22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), която има за цел да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие. За прилагане на нормата е достатъчно наличие на данни за извършено престъпление и данни то да е извършено от задържаното лице. Събраните по делото доказателства обосновават наличието на материалноправните предпоставки по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, а именно - наличие на „данни“, че задържаното лице е извършило престъпление. Понятията „данни“ по смисъла ЗМВР и „достатъчно данни“ по смисъла на чл.207, ал.1 от НПК, имат различно

съдържание. За да бъде образувано ДП/ БП по реда на НПК, е необходимо да са налице достатъчно данни, които да обосноват основателно предположение, че има извършено престъпление. При налагането на принудителната административна мярка „Задържане до 24 часа” по чл.72 от ЗМВР, в хипотезата на ал.1, т.1, са необходими само данни за извършено престъпление, т.е. тези данни могат да не са достатъчни за образуване на ДП/ БП, но да са достатъчни, за да бъде направено предположение, че задържаното лице е извършило престъпление. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастно с него, което дава право на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката. Такива данни по отношение на жалбоподателя несъмнено са били налице, поради което настоящият Съдебен състав намира, че към момента на задържането полицейският орган е имал основание да задържи лицето, което се установява и от събраните по делото доказателства.

Настоящият Съдебен състав намира, че правилно е приложен и принципът за съразмерност при упражняването на правомощията на полицейския орган при налагане на процесната ПАМ. Съгласно разпоредбата на чл.6, ал.2 от АПК, административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В контекста на принципа по чл.6, ал.2 от АПК прилагането на ПАМ по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел. В случая, налагането на ПАМ „задържане за срок до 24 часа” е оправдано, тъй като задържането е извършено с оглед на обществения интерес, който интерес, независимо от презумпцията за невиновност, надделява над правилото за зачитане на личната свобода.

С оглед изложеното, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Предвид изхода на спора разноски не следва да се присъждат на жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предложение последно от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от Б. Л. Л., с ЕГН: *****, срещу Заповед за задържане на лице с рег.№ 3513з-242/ 29.11.2021г., издадена от полицейски орган при РУ на МВР – гр. Свиленград - Г. Т. Б., на длъжност инспектор при РУ на МВР – гр. Свиленград.

Решението може да бъде обжалвано пред Административен съд - Хасково в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____